
Istungidokument

B8-0148/2016

27.1.2016

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatava küsimuse B8-0103/2016 alusel

vastavalt kodukorra artikli 128 lõikele 5

uue naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse strateegia kohta Euroopas pärast
2015. aastat
(2016/2526(RSP))

Daniela Aiuto, Marco Zullo
fraktsiooni EFDD nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon uue naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse strateegia kohta Euroopas pärast 2015. aastat (2016/2526(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 ja artikli 3 lõike 3 teist lõiku ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 8,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 23,
- võttes arvesse 15. septembril 1995. aastal neljandal naiste maailmakonverentsil vastu võetud Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning nendest tulenevaid dokumente, mis võeti vastu ÜRO erakorralistel istungjärgudel „Peking +5“ (2000), „Peking +10“ (2005), „Peking +15“ (2010) ja „Peking +20“ (2015),
- võttes arvesse komisjoni uuringuaruannet „Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia 2010–2015 tugevate ja nõrkade külgede analüüs“,
- võttes arvesse komisjoni 5. märtsi 2010. aasta teatist „Kindel kohustus tagada meeste ja naiste võrdõiguslikkus. Naiste harta“ (COM(2010)0078),
- võttes arvesse komisjoni 21. septembri 2010. aasta teatist „Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia 2010–2015“ (COM(2010)0491),
- võttes arvesse oma 9. juuni 2015. aasta resolutsiooni ELi naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia kohta 2015. aasta järgseks perioodiks¹,
- võttes arvesse 2015. aasta oktoobri avaliku konsultatsiooni „Meeste ja naiste võrdõiguslikkus ELis“ analüüsi,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni meeste ja naiste võrdsete võimaluste nõuandekomitee 26. novembri 2015. aasta koosoleku tulemust,
- võttes arvesse komisjoni talituste 3. detsembri 2015. aasta töödokumenti „Strateegiline kohustus soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks aastatel 2016–2019“ (SWD(2015)0278),
- võttes arvesse tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu 7. detsembri 2015. aasta kohtumise järeldusi, eelkõige punkti 35,
- võttes arvesse küsimust komisjonile uue naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse strateegia kohta Euroopas pärast 2015. aastat (O-000006/2016 – B8-0103/2016),
- võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 2,

---

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0218.

- A. arvestades, et naiste ja meeste võrdõiguslikkus on liikmesriikide põhiväärtus ning sooline võrdõiguslikkus on strateegilise eesmärgina oluline majanduskasvu, tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse üldeesmärkide saavutamiseks;
- B. arvestades, et õigus võrdsele kohtlemisele on Euroopa ühiskonnas sügavalt juurdunud määrava tähtsusega põhiõigus ning see on oluline ühiskonna edasise arengu seisukohast; arvestades, et võrdne kohtlemine peaks käibima nii seadusandluses, kohtupraktikas kui ka igapäevaelus;
- C. arvestades, et liikmesriigid on aja jooksul võtnud olulisi meetmeid naiste õiguste ning naiste ja meeste võrdõiguslikkuse tugevdamiseks, ent ELi tasandil on viimasel aastakümnel poliitiliste algatuste ja reformide osas toimunud aeglustumine;
- D. arvestades, et komisjoni eelmine naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia 2010–2015 ei olnud asjakohane ega piisavalt terviklik, et aidata kaasa võrdõiguslikkuse edendamisele Euroopas ja rahvusvahelisel tasandil, ning arvestades, et strateegiaga püstitatud eesmärgid ei ole tegelikkuses veel saavutatud; arvestades, et uus, 2015. aasta järgne strateegia peab andma naiste õiguste tugevdamisele ja soolise võrdõiguslikkuse edendamisele uut hoogu ja tooma kaasa konkreetseid meetmeid;
- E. arvestades, et oma 9. juuni 2015. aasta resolutsioonis nõudis parlament selgesõnaliselt uut, 2015. aasta järgset eraldi strateegiat naiste ja meeste võrdõiguslikkuse ja naiste õigustega tegelemiseks; arvestades, et avaliku konsultatsiooni tulemustest selgub, et 90% vastanutest pooldab uut strateegiat;
- F. arvestades, et vastavalt hiljutisele Eurostati statistikale oli 2014. aastal tööhõivemäär liikmesriikides meeste hulgas (70,1%) endiselt kõrgem kui naiste hulgas (59,6%);
- G. arvestades, et peaaegu iga kolmas naine (32,2%) töötas 2014. aastal osalise tööajaga;
- H. arvestades, et ettevõtluse osas on naiste ja meeste vaheline lõhe endiselt suur ning et 2012. aastal oli ainult 31% füüsilisest isikust ettevõtjatest naised, kusjuures üksnes 10% töötavatest naistest olid füüsilisest isikust ettevõtjad;
- I. arvestades, et naisi diskrimineeritakse endiselt mitmel viisil ning isegi hiljuti on leidnud aset tõsised kuritarvitamise ja vägivaldajuhtumid;
1. arvestades, et võrdne kohtlemine ning naiste ja meeste võrdsed võimalused on kõikide liikmesriikide põhieesmärk;
  2. märgib, et varem on komisjon pooldanud kõikide ELi institutsioonide toetatavat naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegiat;
  3. peab kahetsusväärseks, et 2015. aasta novembris avaldatud komisjoni 2016. aasta tööprogrammis ei mainitud eraldi ELi 2015. aasta järgset naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegiat;
  4. taunib asjaolu, et komisjon avaldas 3. detsembril 2015 üksnes talituste töödokumendi „Strateegiline kohustus soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks aastatel 2016–2019“, mille näol on tegu institutsioonisiseseks kasutuseks mõeldud väiksema haardeulatusega

dokumendiga, mille tegevusraamistik on ajaliselt piiratud;

5. taunib komisjoni lähenemisviisi seoses soolise võrdõiguslikkuse edendamise valdkonnas võetud strateegilise kohustusega ning edusammude puudumist saavutamaks enda püstitatud kohustused ja näitajad, mis ei ole ei mõõdetavad ega saavutatavad;
6. võtab teadmiseks ELi naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia nurjumise ning palub liikmesriikidel tagada, et soolise võrdõiguslikkuse alaseid kohustusi täidetakse selgel ja läbipaistval viisil;
7. kutsub liikmesriike üles võtma täiendavaid meetmeid võrdõiguslikkuse küsimustega tegelemiseks, võitlema naistevastase vägivalla vastu ning tagama võrdse juurdepääsu tööturule, tervishoiuteenustele ja haridusele ning võrdsed võimalused nendes valdkondades nii avalikus kui ka erasektoris;
8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide valitsustele.